Lietas Nr. 1097013703
Lietas arhīva Nr. K28-0005-13/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 23.oktobrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese A.Orniņa

piedaloties prokuroram A.Usam

zvērinātam advokātam M.Abramovam

2013.gada 23.oktobrī Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58 pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā

/pers. A/ (personas kods /personas kods/)

apsūdzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 175.panta otrajā daļā, 176.panta otrajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa tiesas sēdē

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ izdarīja slepenu svešas kustamas mantas nolaupīšanas mēģinājumu.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. A/ 2002.gada 2.decembrī ap plkst.22.00, būdams narkotisko vielu reibumā, atrodoties veikala „T-Market" apsardzes telpā, kas atrodas Rīgā, Jūrmalas gatvē 85, kur tika nogādāts sakarā ar „T-Market" mantas zādzības izdarīšanu, un izmantojot to, ka cietušais /pers. B/ viņu nenovēro, slepeni no galda, nolaupīja /pers. B/ piederošo mobilo telefonu „Nokia 5110"; ar SIM karti, kuru kopējā vērtība Ls 98,00, kuru pēc tam paslēpa savā zeķē.

Savu noziedzīgo nodomu novest līdz galam nevarēja no savas gribas neatkarīgu apstākļu dēļ, jo cietušais /pers. B/ konstatēja mobilā telefona pazušanu un mobilais telefons tika atrasts 2002.gada 2.decembrī /pers. A/ personas kratīšanas laikā.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 175.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Kā arī /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību, pēc iepriekšējas vienošanās personu grupā (laupīšanu).

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. A/ 2003.gada 18.februārī ap plkst.15.00, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, atrodoties interneta klubā „4-F", kas atrodas Rīgā, Zentenes ielā 16, kopā ar /pers. C/, kurš par šo noziedzīgo nodarījumu notiesāts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2005.gada 21.februāra spriedumu, piegāja pie tur esošā /pers. D/ un paprasīja viņam mobilo telefonu, lai it kā piezvanītu. Kad /pers. D/ uz viņa prasību atbildēja noraidoši, /pers. A/, ar nolūku atklāti nolaupīt svešu kustamu mantu, pagrūda /pers. D/ un viņam no rokām izrāva mobilo telefonu „Nokia 3310" un gāja uz ārdurvīm. Viņam blakus stāvošais /pers. C/, ieraugot, ka /pers. D/ gatavojas doties pakaļ /pers. A/, saķēra /pers. D/ ar rokām aiz pleca un sāka turēt viņu, dodot iespēju /pers. A/ aizbēgt ar nolaupīto telefonu. Kad /pers. D/ izrāvās no /pers. C/ rokām un panāca /pers. A/, tad /pers. A/, nolūkā paturēt nolaupīto mobilo telefonu, ar kāju iespēra vēdera rajonā, nodarot /pers. D/ fiziskas sāpes, un pēc tam ar nolaupīto telefonu „Nokia 3310" Ls 78,00 vērtībā, kurš pieder /pers. F/ un atradās /pers. D/ lietošanā, no nozieguma izdarīšanas vietas aizbēga.

Tādā veidā /pers. A/ un /pers. C/ nolaupīja /pers. F/ piederošo īpašumu Ls 78,00 vērtībā.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461.pantu tiesas izmeklēšanā valsts apsūdzība nemainot noziedzīga nodarījuma faktiskos apstākļus, grozīja /pers. A/ uzrādīto apsūdzību par atkārtotu slepenu svešas kustamas mantas nolaupīšanas mēģinājumu 2002.gada 2.decembrī, kas pirmstiesas izmeklēšanā kvalificēts pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 175.panta otrās daļas, uz vieglāku,

jo saskaņā ar 2012.gada 13.decembra likumu ,,Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, no Krimināllikuma 175.panta otrās daļas dispozīcijas izslēgta kvalificējošā pazīme atkārtotība, un tā kā nav konstatētas citas kvalificējošās pazīmes, /pers. A/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 175.panta pirmās daļas, kā slepena svešas kustamas mantas nolaupīšanas mēģinājums.

Tiesas sēdē /pers. A/ apliecināja, ka viņam ir saprotams, kādu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā viņš tiek apsūdzēts un savu vainu pilnībā atzina, gan faktiskos apstākļus, gan juridisko kvalifikāciju un izteica lūgumu nepārbaudīt pierādījumus tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas.

Prokurors un aizstāvis piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

Ņemot vērā iepriekš norādīto un to, ka tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu, pēc pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās būtības un seku izskaidrošanas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa lēmusi neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā attiecībā uz visu apsūdzību.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina svešas kustamas mantas slepenā nolaupīšanas (zādzības) mēģinājumā un svešas kustamas mantas nolaupīšanā, kas saistīta ar vardarbību, pēc iepriekšējas vienošanās personu grupā (laupīšanā) pilnībā pierādīta un viņas noziedzīgās darbības kvalificētas pareizi attiecīgi pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 175.panta pirmās daļas un 176.panta otrās daļas.

Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. A/ apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā par zādzību nelielā apmērā (Ls 21,37). Apsūdzībā norādītās faktiskās darbības izdarītas 2002.gada 2.decembrī.

2012.gada 13.decembra likuma ,,Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī Pārejas noteikumu 1.punkts nosaka, ka izbeidzamas pirmstiesas izmeklēšanas iestāžu un tiesu lietvedībā esošās krimināllietas par noziedzīgiem nodarījumiem, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 180.panta (1998.gada 17.jūnija redakcijā) un 180.panta pirmās daļas (2002.gada 25.aprīļa redakcijā).

Saskaņā ar Pārejas noteikumu 3.punktu, tiesu lietvedībā esošās krimināllietas par šo noteikumu 1.punktā norādītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem izbeidz ar tiesas lēmumu, kas pieņemts tiesas rīcības sēdē vai tiesas sēdē.

Krimināllikuma 5.panta otrā daļā nosaka, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās (..).

Tādējādi, ievērojot Krimināllikuma 5.panta noteikumus, 2012.gada 13.decembrī pieņemtos grozījumus Krimināllikumā un Pārejas noteikumu 1. un 3.punktu, krimināllieta /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas izbeidzama.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu, tiesa pārbaudījusi apsūdzētā personu raksturojošos datus, konstatējusi, ka /pers. A/ iepriekš nav sodīts, noziedzīgos nodarījumus izdarījis būdams nepilngadīgs, datu par psihisko saslimšanu nav (lietas 121.lapa), no 2002.gada 23.decembra sastāvēja Narkoloģijas centra uzskaitē ar diagnozi epizodiska vairāku narkotisko vielu un psihotropo vielu lietošana (lietas 122.lapa), neprecējies, apgādājamo personu nav. Lietas materiāliem pievienota izziņa, ka kurpnieks /pers. G/ ir gatavs pieņemt /pers. A/ darbā par palīgu ar mēneša algu 250 latu apmērā. Tiesas sēdē paskaidroja, ka 2003.gadā aizbraucis no Latvijas uz Ameriku, kur nelegāli strādājis. Izdarīto ļoti nožēlo, narkotiskās vielas nelieto 8 gadus, Latvijā vēlas strādāt un palīdzēt mātei.

Tiesa, ievērojot Krimināllikuma 46.pantā iekļautos soda noteikšanas principus, nosakot soda veidu ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, nosakot soda mēru ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Kā arī, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka 2013.gada 1.aprīlī stājās spēkā „Grozījumi Krimināllikumā" saskaņā ar kuriem Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas un 1.panta otrās daļas sankcija ir labvēlīgāka nekā iepriekšējā likuma redakcijā, tādejādi tiesa atbilstoši Krimināllikuma 5.pantam, ņem vērā Krimināllikuma redakciju, kas ir labvēlīgāka apsūdzētajam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu un ceturto daļu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 175.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kuru panta sankcijā paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz diviem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs vai naudas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums, par kuru panta sankcijā paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Tiesā saņemts cietušo /pers. D/ un /pers. F/ apliecinājumi par to, ka /pers. A/ ir atvainojies par savu rīcību un pilnībā atlīdzinājis nodarīto kaitējumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka slepenu svešas kustamas mantas nolaupīšanas mēģinājumu izdarījis, būdams narkotisko vielu ietekmē.

Ņemot vērā iepriekš spriedumā norādītos apstākļus, kas ietekmē piespriežamā soda veidu un mēru, to, ka atbilstoši Krimināllikuma 65.panta otrajai daļai personai, kura noziedzīgo nodarījumu izdarījusi līdz astoņpadsmit gadu vecumam, par mazāk smagiem noziegumiem brīvības atņemšanas sods nav piemērojams, tiesa atzīst, ka, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai

notiesātais turpmāk pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 175.panta pirmajā daļā paredzētā mazāk smaga noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms sods piespiedu darbi, atzīstot to par efektīvu, audzinošu un atbilstošu apsūdzētajam, turklāt tiesa nav konstatējusi objektīvus šķēršļus tā piemērošanai.

Savukārt par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, /pers. A/ nosakāms panta sankcijā paredzētais sods - brīvības atņemšana, tuvu minimālajam apmēram, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskācija, kurš Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijā nav paredzēts kā obligāts, jo apsūdzētajam nav konstatēta manta, kuru būtu lietderīgi konfiscēt.

Tā kā /pers. A/ ir izdarījis divus pastāvīgus noziedzīgus nodarījumus, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības untiesa, ņemot vērā Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto, ka brīvības atņemšana soda viena diena atbilst astoņām piespiedu darba stundām, atzīst par iespējamu piemērot ietveršanas principu, t.i., ietvert vieglāko sodu – piespiedu darbus, smagākajā – brīvībās atņemšanā.

Vienlaicīgi tiesa, ņemot vērā iepriekš spriedumā norādītās personu raksturojošās ziņas, /pers. A/ vērtē kā personu, kura nav tendēta uz likumpārkāpumu izdarīšanu, noziedzīgos nodarījumus izdarījis pirms desmit gadiem, būdams nepilngadīgs un tiesas rīcībā nav ziņu par vēlāk veiktiem likumpārkāpumiem, tiesai ir apliecinājis, ka ir sapratis un pārvērtējis savu pretlikumīgo rīcību, solījis turpmāk vairs neizdarīt likumpārkāpumus, tādejādi tiesa ir guvusi pārliecību, ka arī neizciešot sodu apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, līdz ar to ir iespējams dot viņam iespēju ar savu turpmāko uzvedību pierādīt savu apņemšanos un sodu noteikt nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta noteikumus, kas nosaka, ka tiesa nolemj sodu neizpildīt, ja notiesātais pārbaudes laikā neizdara jaunus likumpārkāpumus un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu reāla soda izciešanas gadījuma, soda termiņā ieskaitāms iepriekšējā aizturēšana un apcietinājums.

/pers. A/ aizturēts no 2012.gada 2.decembra līdz 2012.gada 5.decembrim (lietas 68., 71.lapa). Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2004.gada 9.marta lēmumu piemērots drošības līdzeklis apcietinājums un izsludināta /pers. A/ meklēšana (lietas 171.-172.lapa). /pers. A/ apcietināts 2013.gada 10.septembrī.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu lietiskais pierādījums – mobilais telefons Nokia 3310, kurš glabājas pie krimināllietas materiāliem ir iznīcināms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 523., 531.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ (personas kods /personas kods/) atzīt par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar 60 (sešdesmit) piespiedu darba stundām.

/pers. A/ (personas kods /personas kods/) atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Izbeigt krimināllietu /pers. A/ (personas kods /personas kods/) apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgo sodu /pers. A/ noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības - iekļaujot vieglāko sodu smagākajā - brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu piespriesto brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Reāla brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā soda termiņā ieskaitīt aizturēšanu no 2012.gada 2.decembra līdz 2012.gada 5.decembrim un apcietinājumu no 2013.gada 10.septembra līdz 2013.gada 23.oktobrim.

Piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu atcelt un atbrīvot /pers. A/ tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas.

Lietisko pierādījumu – mobilo telefonu Nokia 3310 – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena no 2013.gada 28.oktobra, faktiski pilns spriedums pieejams no 2013.gada 11.novembra.

Tiesnese A.Orniņa